

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. marca 1917.

Treść: (M 103. i 104.) 103. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu korzeniami cykoryi ze zbioru w roku 1917. — 104. Rozporządzenie, dotyczące obowiązku zgłoszenia przewodów elektrycznych, tudzież w sprawie użycia uzyskanych sząd metali.

103.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 10. marca 1917,

w sprawie uregulowania obrotu korzeniami cykoryi ze zbioru w roku 1917.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Celem regulowania obrotu suszonymi korzeniami cykoryi służy Urząd dla wyżywienia ludności „Biurem rozdziału suszonych korzeni cykoryi” w Pradze (V., ulica Mikołaja 11). Biuro to składa się z szesnastu członków, mianowanych przez Urząd dla wyżywienia ludności, którzy wybierają ze swego grona absolutną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Biuro rozdziału podlega Urzędowi dla wyżywienia ludności i wykonuje swoją działalność według jego wskazówek. Nadzór państwowy sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 2.

Korzeni cykoryi ze zbioru w krajach tutejszych w roku 1917 wolno używać tylko do wyrabiania surogatów kawy. W tym celu musi się

wszystkie zebrane zielone korzenie cykoryi poddać suszeniu. Wyłączone od tego są jedynie ilości korzeni cykoryi, potrzebne do hodowania nasienia, które poda się do wiadomości Biura rozdziału.

Zielone korzenie cykoryi wolno sprzedawać tylko suszarniom korzeni i suszarniom buraków, które już w roku 1916 utrzymywały ruch.

Cena za zielone korzenie wraz z dowozem furą do suszarni lub stacyi załadowania wynosi 13 K za celnar metryczny.

Obracanie zielonych i suszonych korzeni cykoryi na karmę jest zabronione.

§ 3.

Kto zamierza suszyć korzenie cykoryi ze zbioru w roku 1917 w jednej ze suszarni cykoryi lub buraków, które są według § 2. do zakupu zielonej cykoryi uprawnione, jest obowiązany donieść pisemnie Biuru rozdziału najdalej do dnia 31. maja 1917:

1. ile on nasienia rozdzielił,
2. na jakim obszarze własnych gruntów zasadził korzenie cykoryi,
3. jaki obszar gruntów z zasadzonymi korzeniami cykoryi zapewnił sobie zapomocą terminatek,
4. w których powiatach politycznych grunta te leżą i

5. czy i jakie zapasy suszonych korzeni cykoryi posiada jeszcze z poprzednich zbiorów.

Kto w kilku fabrykach zamierza suszyć, ma wnieść takie doniesienie osobno dla każdej suszarni.

Przepisy tego paragrafu mają zastosowanie także do suszarni stowarzyszeniowych.

§ 4.

Kto suszy korzenie cykoryi ze zbioru w roku 1917, jest obowiązany w ciągu trwania ruchu prowadzić księgę zapiskową, ze stronami w kolejnym porządku ponumerowanymi, a to co do ilości zielonych korzeni do jego suszarni dostawionych, co do ilości przez niego wysuszonych i co do wszystkich wysyłek wysuszonych korzeni cykoryi; księga ta musi zawierać w szczególności następujące rubryki: datę i wagę otrzymanych za każdym razem zielonych korzeni z wymienieniem dostawców; datę i wagę codziennie wysuszonych ilości według rodzaju (kruszyny czy gryś); datę, wagę i rodzaj, tudzież odbiorcę i stację przeznaczenia przy każdej wysyłce suszonych korzeni cykoryi. Przy dostawach kolejną należy przytoczyć numer wagonu a przy dostawach furą wagę każdej poszczególnej fury.

O ile po ukończeniu procesu suszenia nie waży się wysuszonej cykoryi, należy poszczególne ilości podać w księdze zapiskowej według oszacowania, przyczem w razie wątpliwości przyjąć należy stosunek wydatności zielonego towaru jak 4 do 1.

O ile księga zapiskowa odnosi się do zielonych korzeni, należy zamknąć ją z końcem każdego miesiąca; jeszcze w tym samym dniu, najdalej jednak w piątym dniu następnego miesiąca należy donieść Biuru rozdziału o ogólnej wadze zielonych korzeni cykoryi, dostawionych w ciągu miesiąca sprawozdawczego.

Księgę zapiskową należy co do suszonych korzeni cykoryi zamykać co soboty; jeszcze w tym samym dniu, najdalej jednak w 2 dni później należy zgłosić Biuru rozdziału ogólną wagę wysuszonych w ciągu tygodnia sprawozdawczego ilości według rodzaju (kruszyny lub gryś) jakoteż każdą poszczególną dostawę, uskuteczniłą w ciągu tygodnia sprawozdawczego, z podaniem dat zgodnych z rubrykami księgi zapiskowej. Biuro rozdziału może jednakowoż także w czasie pośrednim żądać podania dat co do każdorazowego stanu zapasów i co do dostawionych i odesłanych ilości a w razie potrzeby nadesłania ksiąg z zapiskami. Takiemu żądaniu należy uczynić zadość w ciągu 24 godzin po utrzymaniu pisma Biura rozdziału.

Księgi z zapiskami należy mieć zawsze przygotowane do przeglądu dla Urzędu dla wyżywienia ludności, dla władz politycznych i Biura rozdziału suszonych korzeni cykoryi.

Suszarnie są obowiązane udzielać Biuru rozdziału możliwie jak najrychlej i jak najdokładniej wszelkich innych żądanych wyjaśnień o zbiorze i produkcji, tudzież o otrzymaniu i o wydaniu korzeni cykoryi.

Biuro rozdziału suszonych korzeni cykoryi może zarządzić, że dla zielonych i dla suszonych

korzeni muszą być prowadzone osobne księgi zapiskowe; może ono przepisać także wzór na te księgi, tudzież formę zgłoszeń.

§ 5.

Posiadacze suszonych korzeni cykoryi ze zbioru w krajach tutejszych w roku 1917 są obowiązani oddawać je wyłącznie według wydanych dla nich przez Biuro rozdziału wskazówek przedsiębiorstwom surogatów kawy, oznaczonym przez to Biuro, po cenach, ustanowionych w § 11. Są oni dalej obowiązani przechowywać bez kosztów korzenie cykoryi aż do odstawienia, starannie się z nimi obchodzić i przesać do Biura rozdziału na jego żądanie przeciętne próbki (wzory) za wynagrodzeniem kosztów portoryum.

Handel suszonymi korzeniami cykoryi jest zabroniony.

§ 6.

Biuro rozdziału jest obowiązane rozporządzić zgłoszonymi u niego suszonymi korzeniami cykoryi do dni 14 po nadejściu zgłoszenia, uwzględniając stojące do dyspozycji dla fachowego zmagazynowania lokale skladowe przedsiębiorstw surogatów kawy.

Koszta składu, powstające przez to, że jedno przedsiębiorstwo składa na zlecenie Biura rozdziału suszone korzenie cykoryi na rzecz innych przedsiębiorstw, uprawnionych do poboru, ponoszą te ostatnie przedsiębiorstwa. Wysokość tych kosztów oznacza Biuro rozdziału.

§ 7.

Żądać przydzielenia suszonych korzeni cykoryi mają prawo wszystkie przedsiębiorstwa, wyrabiające surogaty kawy, które już przed dniem 30. czerwca 1915 korzenie cykoryi przerabiały na surogaty kawy i które w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia posiadają jeszcze uprawnienie przemysłowe do wyrabiania surogatów kawy.

Urząd dla wyżywienia ludności może, jeżeli tego interes publiczny wymaga, przyznać prawo poboru także tym przedsiębiorstwom, którym w myśl postanowień poprzedniego ustępu nie przysługuje roszczenie o pobór korzeni cykoryi.

§ 8.

Biuro rozdziału ma wszystkie zgłoszone u niego w myśl § 4. suszone korzenie cykoryi podzielić w myśl naprowadzonych poniżej postanowień między uprawnione do poboru przedsiębiorstwa surogatów kawy.

Jako klucz podziału ma służyć za podstawę przeciętne zużycie suszonych korzeni cykoryi przez poszczególne przedsiębiorstwa, wyrabiające surogaty

kawy. w latach obrotowych 1913/14 (1. lipca 1913 do 30. czerwca 1914) i 1914/15 (1. lipca 1914 do 30. czerwca 1915), względnie lista rozszczeń, ustanowiona już według dat powyższych dla rozdziału zbioru z roku 1916 a zatwierdzona przez Urząd dla wyżywienia ludności. Na przedsiębiorstwa, dopuszczone do poboru według § 7., ustęp 2., przypadają ilości, jakie Urząd dla wyżywienia ludności w poszczególnym przypadku oznaczy.

Jeżeli przedsiębiorstwo surogatów kawy inne przedsiębiorstwo surogatów kawy nabyło, zastanowiło w niem ruch albo przejęło na podstawie umowy obsługę jego odbiorców, należy oznaczyć podstawę podziału w razie, jeżeli ten stosunek trwa jeszcze w bieżącym roku obrotowym, przy uwzględnieniu zużycia objętego przedsiębiorstwem w tym roku obrotowym, który ma być wzięty za podstawę podziału.

Oddawanie korzeni cykoryi zarządowi wojskowemu odbywa się według osobnych wskazówek Urzędu dla wyżywienia ludności.

Ostateczny podział suszonych korzeni cykoryi między poszczególne przedsiębiorstwa wymaga zatwierdzenia komisarzy rządowych.

§ 9.

Przedsiębiorstwom, wyrabiającym surogaty kawy, wolno pobierać suszone korzenie cykoryi tylko według podziału, dokonanego przez Biuro rozdziału.

Wspomniane przedsiębiorstwa mają obowiązek odebrać możliwie jak najrychlej po oznaczonych w § 11. cenach przydzielone im przez Biuro rozdziału ilości suszonych korzeni cykoryi i przeobrazić je na surogaty kawy.

§ 10.

Zakłady, wyrabiające surogaty kawy, mogą przydzielone im ilości suszonych korzeni cykoryi tylko za pośrednictwem Biura rozdziału i za jego zgodą zamieniać albo innym przedsiębiorstwom surogatów kawy odstępować.

§ 11.

Cena odbioru silnie suszonych kruszyn cykoryi, nie zawierających więcej niż 12 procent wody, bez części zmarzniętych i bez pleśni, wynosi 75 K za 100 kilogramów netto, a za przesiany, gruby grys cykoryi 45 K za 100 kilogramów netto z dostawą do wagonu na stację załadowania.

Zapłata ma nastąpić najpóźniej do dni 14 po dostawieniu towaru odbiorcy.

O sporach, które powstaną przy odbiorze, rozstrzyga sąd rozjemczy giełdy dla produktów w Pradze według zwyczajów, istniejących dla handlu suszonymi korzeniami cykoryi.

§ 12.

Każdy, kto suszone i dalej nieprzerobione korzenie cykoryi jeszcze z poprzednich żniw ma w zapasie lub je przechowuje, jest obowiązany, niezależnie od postanowień § 3., donieść Biuru rozdziału o tych zapasach według stanu z dnia 1. września 1917 najdalej w dniu 4. września 1917 według rodzaju (kruszyny lub grys) i wagi, tudzież podając właściciela i miejsce złożenia.

Każdy, kto pobiera suszone korzenie cykoryi ze zbioru w roku 1917, jest obowiązany, od pierwszego do ostatniego poboru wpisywać każdy wpływ do należycie prowadzonej księgi zapiskowej, zaopatrzonej bieżąco ponumerowanymi sironami, a to według rodzaju (kruszyny czy grys) i wagi, tudzież z wymienieniem wysyłającego i stacyi nadania oraz o wszystkich poborach, uzyskanych w ciągu tygodnia donosić w każdą sobotę najdalej jednak w dwa dni później Biuru rozdziału z podaniem dat, zgodnych z rubrykami księgi zapiskowej. Przy odbiorach za pośrednictwem kolei należy uwidocznić numer wagonu a przy dostawach furą wagę każdej poszczególniej fury.

Co do prowadzenia tych zapisków i nadzoru nad nimi, tudzież co do zgłoszeń, które mają być skutecznie, mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 4.

§ 13.

Suszone korzenie cykoryi, które po wejściu w życie tego rozporządzenia sprowadzono do Austrii z zagranicy cłowej, wolno wprowadzać do obrotu w państwie tutejszem tylko za pośrednictwem Towarzystwa Austriackiej Centrali zakupna (Özeg) w Wiedniu, I., Am Hof 4.

Kto suszone korzenie cykoryi sprowadza z zagranicy cłowej, jest obowiązany sprzedać je Towarzystwu Austriackiej Centrali zakupna. Ma on o nadejściu towarów do Austrii donieść bezzwłocznie powyższemu towarzystwu, wymieniając gatunek i ilość, jakoteż miejsce ich złożenia, i jest obowiązany towary te aż do ich odebrania przez Austriacką Centralę zakupna przechowywać i utrzymywać ze starannością porządnego kupca.

Cenę odbioru, o ile nie przyjdzie do skutku dobrowolny układ między Austriacką Centralą zakupna a sprzedawcą, ustanowi Urząd dla wyżywienia ludności.

Również należy odstąpić Austriackiej Centrali zakupna wszystkie oferty na pobór suszonych korzeni cykoryi z zagranicy cłowej.

Towarzystwo Austriackiej Centrali zakupna ma wszystkie nabyte przez siebie ilości suszonych

korzeni cykoryi ofertować od przypadku do przypadku Biuru rozdziału (§ 1.), które winno do dnia 14 oświadczyć, czy żąda ofiarowanych mu ilości korzeni cykoryi dla rozdzielenia ich między uprawnione do poboru przedsiębiorstwa surogatów kawy.

Zażądane ilości ma Biuro rozdziału rozdzielić po myśli zasad, ustanowionych w § 8., między uprawnione do poboru przedsiębiorstwa. Ilościami, których nie zażąda Biuro rozdziału, rozporządzi Towarzystwo Austriackiej Centrali zakupna w myśl wskazówek, udzielonych mu przez Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 14.

Koszta, jakie powstają z wykonania zadań, przydzielonych Biuru rozdziału w tem rozporządzeniu, mają ponieść w równych częściach przedsiębiorstwa przerabiające cykoryę, które na podstawie wskazówek tego Biura pobierają suszone korzenie cykoryi i suszarnie, które tych korzeni cykoryi dostarczają.

W tym celu mają płacić wspomniane przedsiębiorstwa i suszarnie Biuru rozdziału pewną kwotę od metrycznego cetnara przydzielonej względnie dostawionej suszonej cykoryi, której wysokość oznacza Biuro rozdziału, a zatwierdza Urząd dla wyżywienia ludności.

Szczegółowe zarządzenia o pobieraniu takich datków wydaje Biuro rozdziału.

Co do użycia tych kwot należy na żądanie złożyć rachunek Urzędowi dla wyżywienia ludności, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 15.

Przeciw wszystkim zarządzeniom Biura rozdziału przysługuje wszystkim interesowanym prawo zalenia się w Urzędzie dla wyżywienia ludności.

§ 16.

Czynności prawne, sprzeciwiające się postanowieniom §§ 2., 5. i 9. tego rozporządzenia, są bezskuteczne.

§ 17.

Jeśli posiadacze suszonych korzeni cykoryi wzbraniają się oddać je w myśl przepisów §§ 5. i 13., to niezależnie od przepisanych w § 18. skutków karnych, orzeknie na prośbę Biura rozdziału władza polityczna pierwszej instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, o obowiązku oddania i zarządzi w razie potrzeby przymusowe odebranie. Orzeczenie takie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

W razie przymusowego odebrania zapasów należy potrącić 10 procent od cen. oznaczonych w § 11. Z wynagrodzenia, jakie należy świadczyć, potrąci się nadto koszta przymusowego odbioru.

Jeżeli nie jest znany posiadacz albo jeżeli nie jest znane jego miejsce pobytu albo jeżeli kwota wynagrodzenia ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, płynących z praw rzeczowych, to należy złożyć kwotę wynagrodzenia do sądu.

Przymusowo wywłaszczone zapasy ma ich ostatni posiadacz bez wynagrodzenia przechowywać i utrzymywać aż do odtransportowania z troskliwością porządnego kupca.

Odebranych zapasów należy użyć według wskazówek Biura rozdziału. Zysk, jakiby się okazał przy dalszem oddaniu takich zapasów, należy obrócić także na pokrycie kosztów Biura rozdziału (§ 14.).

§ 18.

O ile przekroczenia tego rozporządzenia nie stanowią czynu, podlegającego surowszemu postanowieniu karnemu, będą za nie karąły władze polityczne I. instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze nie dotyka postanowień rozporządzenia z dnia 12. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 17, dotyczącego wprowadzenia poświadczeń przewozowych dla korzeni i mączki cykoryi.

§ 20.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wr.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 12. marca 1917,

dotyczące obowiązku zgłoszenia przewodów elektrycznych, tudzież w sprawie użycia uzyskanych stąd metali.

Na zasadzie §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236. o świad-

czeniu wojennych i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się:

§ 1.

Wymienione poniżej przewody prądu silnego z miedzi, istniejące z początkiem obowiązywania niniejszego rozporządzenia, należy zgłosić w c. k. Centralnej Komisji rekwizycyjnej (Wiedeń, I. Ministerstwo wojny), a mianowicie:

I. niczem nie pokryte przewody powietrzne o przekroju poprzecznym na 25 mm^2 i powyżej;

II. kable i przewody izolowane,

1. które ułożone są nad ziemią albo wolno pod ziemią, jeżeli przekrój poprzeczny przewodnika wynosi 50 mm^2 lub więcej;

2. które ułożone są pod ziemią, a mianowicie:

a) pojedyncze kable i przewody, jeżeli przekrój poprzeczny przewodnika wynosi 95 mm^2 lub więcej;

b) wieloprądowe kable, jeżeli przekrój poprzeczny poszczególnych przewodników wynosi 50 mm^2 lub więcej.

Kolejowych przewodów silnego prądu nie potrzeba zgłaszać; spisanie ich nastąpi osobno.

Zgłoszenia winien posiadacz urządzenia przesłać do Centralnej Komisji rekwizycyjnej do dnia 10. kwietnia 1917.

Do zgłoszeń należy używać urzędowych formularzy, wyłożonych w izbach handlowych i przemysłowych.

§ 2.

Miedź i ołów, uzyskane przez odbudowę z przewodów silnego prądu, wolno bez osobnego zezwolenia Ministerstwa handlu oddać tylko zarządowi wojskowemu albo Tow. akc. Centrali dla metali w Wiedniu. Tak samo zakazuje się każdej innej osobie zakupna i przyjmowania takiego materiału bez osobnego zezwolenia Ministerstwa handlu.

§ 3.

Nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia będzie czuwało Ministerstwo handlu, posługując się inspektorami przemysłowymi lub innymi organami, zaś przy przedsiębiorstwach górniczych Ministerstwo robót publicznych za pośrednictwem władz górniczych. W tym celu można zwiedzać urzędownie miejsca składowe i inne zakłady i wglądać w księgi przedsiębiorstwa.

§ 4.

Za działania wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia będą władze polityczne I. instancyi karały aresztem do 6 miesięcy lub grzywną do 5000 K, o ile te działania nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały rocznik 1917 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 8 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1872 za . . .	6 K 40 h	Rocznik	1895 za . . .	7 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1908 " . . .	9 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1909 " . . .	8 " 50 "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1910 " . . .	8 " 40 "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	3 " 40 "	"	1911 " . . .	7 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1889 " . . .	6 " — "	"	1912 " . . .	12 " 50 "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "	"	1913 " . . .	9 " 50 "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "	"	1914 " . . .	15 " — "
"	1869 " . . .	6 " — "	"	1892 " . . .	10 " — "	"	1915 " . . .	11 " 70 "
"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1893 " . . .	6 " — "			
"	1871 " . . .	4 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "			

Cena handlowa za rocznik 1916 będzie podana do wiadomości z początkiem stycznia 1917.

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia się uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.